

PRIJEDLOG

KLASA:
URBROJ:
Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

- Predmet:** Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona (predlagatelji: Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e, Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista i Klub zastupnika Hrvatske seljačke stranke u Hrvatskome saboru)
- mišljenje Vlade
- Veza:** Pismo Hrvatskog sabora, klase: 711-01/18-01/02, urbroja: 65-18-03, od 30. ožujka 2018. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona (predlagatelji: Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e, Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista i Klub zastupnika Hrvatske seljačke stranke u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona (u daljnjem tekstu: Prijedlog), koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e, Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista i Klub zastupnika Hrvatske seljačke stranke u Hrvatskome saboru, aktom od 23. ožujka 2018. iz sljedećih razloga:

U odnosu na prijedlog da se u članku 14. Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, u daljnjem tekstu: OZ) doda stavak 10. koji bi glasio:

„(10) Svoje odvjetničke troškove u postupku ovrhe snosi ovrhovoditelj, ako je ovrhovoditelj pravna osoba s godišnjim prihodom većim od 3 milijuna kuna.“.

Predlagatelji navode kako veliki dio dugovanja čine odvjetnički troškovi, a da ovršni postupak ne zahtjeva izniman intelektualni angažman te je stoga zbog pravične ravnoteže i smanjenja troškova ovrhe potrebno propisati da velike pravne osobe same plaćaju troškove ovršnog postupka i kada koriste usluge odvjetnika.

Pitanje troškova u ovršnom postupku regulirano je odredbom članka 14. OZ-a te troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe prethodno snosi

ovrhovoditelj, dok je ovršenik dužan ovrhovoditelju naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu, a odluku o tome donosi sud.

Prijedlog kojim bi ovrhovoditelj pravna osoba s godišnjim prihodom većim od 3 milijuna kuna snosio svoje odvjetničke troškove u ovršnom postupku protivan je osnovnom pravilu prema kojem je stranka koja u cijelosti izgubi spor dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

Propisivanjem predložene odredbe ovrhovoditelju bi se nametnuo dodatni teret da sam snosi troškove prisilne naplate za ostvarenje tražbine koja mu nije dobrovoljno isplaćena, dakle bez njegove krivnje.

Također, napominje se kako je odredbu prema kojem bi svaka stranka snosila svoje troškove sadržavao Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/10, 143/12 i 152/14), a koja odredba je prestala važiti s danom 31. ožujka 2017. godine, a kako je to odlučeno Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I/2753/2012 i dr., od 27. rujna 2016. godine.

Vlada Republike Hrvatske također drži kako prijedlog nije moguće prihvatiti jer ne postoji razlog zbog kojega bi se svim pravnim osobama s godišnjim prihodom većim od 3 milijuna kuna uskratilo pravo na korištenje usluga odvjetnika, odnosno na snošenje odvjetničkih troškova. Pritom ukazujemo da je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 22. listopada 2012. zauzeto pravno shvaćanje koje glasi: „Pravna osoba kao stranka u postupku ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka (u skladu s odredbama članka 154. i 155. Zakona o parničnom postupku) za zastupanje po punomoćniku odvjetniku, iako ima u radnom odnosu diplomirane pravnike s položenim pravosudnim ispitom koji ispunjavaju zakonske pretpostavke za zastupanje te pravne osobe u postupcima pred sudovima.“ (VSRH, Rev x 530/11-2 od 24. listopada 2012.).

U odnosu na prijedlog da se u članku 80.b OZ-a broj 20.000,00 zamjenjuje s brojem 50.000,00 te se dodaju stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) Nije dopuštana ovrha na nekretnini ako se ovrha provodi radi dugovanja po kreditu u kojemu je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a u kojem nije niti ugovorom niti aneksom ugovora ugovoren promjenjivi parametar i fiksni dio kamatne stope. Vjerovnik mora za dugovanje iz kredita s promjenjivom kamatnom stopom kod pokretanja postupka ovrhe priložiti dokaz da je ugovorio s dužnikom promjenjivi parametar i fiksni dio kamatne stope.

(5) Nije dopuštena ovrha na nekretnini u kojoj fizička osoba ima prebivalište, ako na toj nekretnini nije zasnovano založno pravo. Izuzetno, sud će, kad to pravičnost zahtijeva, odrediti i provesti ovrhu na nekretnini iz ovoga stavka ako ovršenikova obveza potječe iz izvanugovornog obveznog odnosa.

(6) Izuzetno, sporazumom vjerovnika s dužnikom moguća je ovrha nekretnine iz stavka 4. i 5. ovoga članka.“.

Predlagatelji navode kako bi se navedenom izmjenom pravičnije odredio minimalan iznos glavnice duga na temelju kojega bi se pokretala ovrha na nekretnini. Također ističu, kako banke u 100.000,00 do 200.000,00 kredita s promjenjivom kamatnom stopom nisu ugovorile promjenjivi fiskalni parametar i fiksni dio kamata te se radi o nepoštenom i

nezakonitom poslovanju koje nije izmijenjeno niti nakon pravomoćne presude u kolektivnom sudskom sporu.

Novelom Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona iz 2017. (Narodne novine, br. 73/17., u daljnjem tekstu: ZID OZ/17) člankom 15. predviđene su dodatne mogućnosti za podnošenja prijedloga za ovrhu na nekretnini. Tako, u slučaju kada glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna dodaju su dvije iznimke kada će sud ipak dopustiti ovrhu (kada je prijedlog za ovrhu podnesen radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja ili tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom).

Osim slučaja kada glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna i kada sud neće dopustiti ovrhu (osim ako nije riječ o naveden dvije iznimke), na drukčiji način je propisan slučaj kada glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži prelazi iznos od 20.000,00 kuna i kada sud može ne dopustiti ovrhu. Hoće li ili neće sud dopustiti ovrhu u slučaju kada glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži prelazi iznos od 20.000,00 kuna ovisi o tome je li narušena „pravična ravnoteža interesa“ između ovršenika i interesa ovrhovoditelja. Zakonom se ne može definirati kada će biti narušena „pravična ravnoteža interesa“ jer treba imati na umu kako okolnosti koje bi trebalo uzimati u obzir pri odlučivanju nije moguće svesti na jedinstvenu formulu. Stoga je prepušteno sudu da ocijeni činjenice koje su relevantne u konkretnom slučaju, a zakonom su uređene smjernice koje sud mora uzeti u obzir pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

Članak 80.b OZ-a odnosi se na sve slučajeve kada se predlaže odrediti ovrhu na nekretnini bez obzira radi li se o nekretnini ovršenika fizičke osobe u kojoj ima prebivalište, dakle, neovisno od toga je li riječ o jedinoj nekretnini koja je nužna za stanovanje.

Iznos od 20.000,00 kuna kao prag za dopuštenost pokretanja ovršnog postupka na nekretnini s jedne strane pruža zaštitu ovršeniku, a s druge strane ne onemogućava u potpunosti ovrhovoditelja da ostvari svoje potraživanje što pridonosi ravnoteži kod provedbe ovrhe na nekretnini.

U hrvatskom pravnom poretku dopušteno je sklapanje ugovora o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom, a eventualna povreda pri ugovaranju predmet je sudskog postupka te je neprihvatljivo apriorno zakonom zabraniti ovrhu na temelju ugovora o kreditu s promjenjivom kamatnom stopu bez da je odluku o valjanosti takvog ugovora o kreditu donio sud. Nadalje, ovršeniku u ovršnom postupku stoje na raspolaganju zakonom predviđena sredstva radi zaštite njegovih prava.

U odnosu na prijedlog kojim bi se u članku 202. OZ-a dodao stavak 14. koji bi glasio:

„(14) Ovaj članka primjenjuje se na sve privatne isprave, bez obzira na to kada su one potpisane.“

Predlagatelji navode kako je odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-1248/2008 od 25. veljače 2009., nedvojbeno utvrđeno kako se ne smije izvršiti cijelo primanje ovršenika, jer je to protivno članku 55. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine,

broj 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske; u daljnjem tekstu: Ustav) po kojem svatko ima pravo na zaradu kojom može sebi i obitelji osigurati dostojan život, a protivno je i članku 1. Ustava po kojemu je Republika Hrvatska socijalna država. Predlagatelji smatraju kako se članak 202. OZ-a prema kojem dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe te kako suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke, treba primijeniti na sve privatne isprave, bez obzira kada su one potpisane.

U citiranoj odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske radilo se o situaciji kada je sud na temelju pravomoćne i ovršne presude istog suda: P-3/06 od 24. ožujka 2016. donio rješenje o ovrsi na tekućem računu ovršenika ne uzimajući u obzir da ovršenik na tekući račun prima plaću i nije primijenio odredbu članka 149. Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 57/96, 29/99, 42/00 i 173/03) o ograničenju ovrhe na plaći. Radi se o situaciji različitoj od situacije kada dužnik privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika daje suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje u cijelosti, jer dok kod davanja suglasnosti dužnik slobodno raspolaže svojom voljom, kod ovrhe na plaći je situacija drugačija.

Vlada Republike Hrvatske drži da bi se usvajanjem predložene odredbe radilo o odredbi kojom bi se djelomično ukinulo pravo vjerovnika na naplatu novčane tražbine ovršenika.

Naime, u razdoblju od 28. srpnja 2005. do 16. lipnja 2008. na snazi je bio Ovršni zakon (Narodne novine, br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05) kojim je propisano da dužnik može ovjerovljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, u cijelosti ili djelomično, i da se isplate obavljaju izravno vjerovniku, na način određen u toj ispravi te da se takva isprava izdaje u jednom primjerku i ima pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi.

U 2008. donesen je Zakon o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 67/08) kojim je propisano da dužnik može javnobilježnički ovjerovljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe, a suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke. Za dopuštenost izjave o suglasnosti mjerodavni su činjenično stanje i podaci u vrijeme ovjere izjave kod javnog bilježnika, s time što je posebnom odredbom propisano da se pravilo o ograničenju primanja neće primjenjivati na isprave o suglasnosti o zapljeni plaće ovjerene prije stupanja na snagu toga Zakona.

U rujnu 2012. godine usvojen je novi Ovršni zakon (Narodne novine, broj 112/12) kojim je propisano da dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe, pri čemu suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke. Međutim, budući da tim zakonom nije drukčije propisano, Ustavni sud Republike Hrvatske je zauzeo stajalište kao izjave o suglasnosti ovjerene do 17. lipnja 2008. vrijede i nadalje.

Slijedom navedenoga, a u skladu s načelom vladavine prava kojega, između ostaloga, čini i sigurnost pravnog subjekta u svoju pravnu poziciju, a pogotovo ako je u tu pravnu poziciju došao na temelju i u skladu s važećim zakonom, ne možemo zauzeti stajalište prema kojem bi bilo u skladu s načelom vladavine prava da zakonodavac može naknadnim izmjenama zakona izmijeniti pravila prema kojima je prethodno dopustio zasnivanje obveznih odnosa. Naime, držimo da bi se u određenim okolnostima moglo intervenirati i povratno izmijeniti pravila po kojima su subjekti pravnih odnosa zasnivali te odnose, ali samo ako je nužno da bi se javni interes stavio ispred privatnih interesa pojedinaca. Međutim, prijedlog da se zakonom ograniči odgovornosti koju je jedna strana dobrovoljno te na temelju i u skladu sa zakonom preuzela kada se obvezala drugoj strani ispuniti neku obvezu, a što očito ide na štetu druge strane i pri čemu je takvu zakonsku intervenciju teško opravdati javnim interesom, držimo neosnovanom i suprotnom Ustavu.

Primjena predloženih zakonskih rješenja na odnose nastale prije njegovog stupanja na snagu može se smatrati ustavnopravno dvojbenom s aspekta povrede pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja adresata. Jednako tako, ustavnopravno sporno je i povratno djelovanje cijelog Zakona, a što nije sukladno članku 90. stavku 5. Ustava, kojim je dopušteno da samo pojedine odredbe zakona iz posebno opravdanih razloga mogu imati povratno djelovanje.

Slijedom navedenoga, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskom saboru da ne prihvati predmetni Prijedlog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, mr.sc. Josipa Salapića i dr.sc. Kristiana Turkalja, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa te Mirelu Fučkar, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

P.Z. br. 325

HRVATSKI SABOR

KLASA: 711-01/18-01/02

URBROJ: 65-18-03

Zagreb, 30. ožujka 2018.

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno:	03-04-2018		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.		
0203/18-12/34		50301	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.	
65-18-01	2	-	

05, 02

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi davanja mišljenja, **Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona**, koji su predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijeli Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e, Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista i Klub zastupnika Hrvatske seljačke stranke, aktom od 23. ožujka 2018. godine.

P.Z. br. 325

HRVATSKI SABOR

Klub zastupnika Živog zida i SNAGA-e

Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista

Klub zastupnika Hrvatske seljačke stranke

U Zagrebu, 23. ožujka 2018.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno	30-03-2018		
Klasifikacija i oznaka	711-01/18-01/02		
Org. jed.	65		
Uredbeni broj	6532-18-01	Pril.	Vrij.
		1	CS

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (NN 85/10 – pročišćeni tekst i 05/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskog sabora (NN 81/13), podnosimo Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona.

U skladu sa člankom 174. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskog sabora, u postupku donošenja Zakona na sjednici Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, sva potrebna obrazloženja dat će zastupnik Goran Aleksić.

Klub zastupnika Živog zida i SNAGA-e

Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista

Klub zastupnika Hrvatske seljačke stranke

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. i članku 85. Ustava Republike Hrvatske (NN 85/10 – pročišćeni tekst i 05/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

Pozitivni Ovršni zakon ne zadovoljava potrebne ustavne kriterije jednakosti pred zakonom i kriterije vladavine prava te je izrazito opterećen odredbama koje pogoduju enormnim zaradama na postojećim dugovima. Tako se tim zakonom omogućuje da na dugovima dužnika koji su očigledno zapali u financijsku krizu te ne mogu plaćati svoje dugove zarađuju:

- javni bilježnici
- odvjetnici
- FINA
- vjerovnici na zateznim kamatama.

Osim toga, uslijed tako napisanoga zakona koji omogućuje serijsku proizvodnju novca na dugovima, pojavio se i novi sloj „poduzetnika“, a to su agencije za naplatu dugovanja. Te agencije otkupljuju loše kredite i druge nenaplative dugove od originalnih vjerovnika po nižim cijenama, pa kasnije zarađuju na razlici cijene duga i duga koji su te agencije spremne naplatiti. No, zaradu čine i zatezne kamate. Pa se tako nerijetko događa da na zateznim kamatama godinama polako kapa novac u džep vjerovnika, a da dužnik uopće niti ne zagrebe glavnica duga. Svakako su potrebne i intervencije u Zakon o obveznim odnosima, jer i u tome zakonu postoje vrlo nepovoljne ugovorne odredbe koje stvaraju nejednakost prava i obveza između vjerovnika i dužnika te omogućuju vjerovnicima višegodišnju zaradu na zateznim kamatama. Stoga će biti potrebno propisati način otplate dugova tako da se najprije otplaćuje glavnica, a tek potom zatezne kamate te da se zatezne kamate ne naplaćuju nakon što dosegnu iznos glavnice duga.

Posebice je Ovršni zakon nepovoljan u odnosu na jedinu nekretnine koja služe za stanovanje. ta nekretnina nedovoljno je zaštićena od ovrhe, čime se omogućuje vjerovnicima da za relativno male iznose dugova dolaze do vrlo vrijednih nekretnina za cijenu 60% od vrijednosti nekretnine. Pitanje pravične procjene vrijednosti nekretnina također je vrlo upitno u takvim situacijama.

Predviđeno je da se zakon primjenjuje od dana stupanja na snagu, pa prema tome nema retroaktivno djelovanje te nema utjecaj na smanjenje već postojećih dugova, nego samo na smanjenje budućih dugovanja.

Zbog svega navedenoga potrebno je izmijeniti Ovršni zakon u skladu s ovim prijedlogom.

b) Posljedice koje će proisteci donošenjem Zakona

Posljedice primjene predloženih izmjena bit će:

- smanjeni troškovi ovršnoga postupka za ovršenika, jer više neće biti moguće odvjetnički trošak uključiti u trošak ovrhe koje provode velike pravne osobe

- onemogućavanje ovrhe od strane banaka koje nisu ugovorile na pravilan način kamatnu stopu
- povećanje minimuma glavnice duga za koji je ograničena ovrha nekretnine
- primjena ograničenja ovrhe cijeloga primanja na sve ovršenike, bez obzira kada su ugovorili neki pravni posao.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provođenje ovoga Zakona ne zahtijeva dodatna sredstva iz državnog proračuna te posredno omogućuje rasterećenje dužnika opterećenih prevelikim troškovima ovršnih postupaka, a time i dodatno punjenje proračuna uslijed povećane potrošnje u dugoročnom razdoblju.

IV. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Članak 1.

U Ovršnom zakonu (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), u članku 14. dodaje se stavak 10. koji glasi:

„(10) Svoje odvjetničke troškove u postupku ovrhe snosi ovrhovoditelj, ako je ovrhovoditelj pravna osoba s godišnjim prihodom većim od 3 milijuna kuna.“

Članak 2.

U članku 80.b broj 20.000,00 zamjenjuje se brojem 50.000,00 te se dodaju stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) Nije dopuštena ovrha na nekretnini ako se ovrha provodi radi dugovanja po kreditu u kojemu je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a u kojem nije niti ugovorom niti aneksom ugovora ugovoren promjenjivi parametar i fiksni dio kamatne stope. Vjerovnik mora za dugovanja iz kredita s promjenjivom kamatnom stopom kod pokretanja postupka ovrhe priložiti dokaz da je ugovorio s dužnikom promjenjivi parametar i fiksni dio kamatne stope.

(5) Nije dopuštena ovrha jedine nekretnine u kojoj fizička osoba ima prebivalište, ako na toj nekretnini nije zasnovano založno pravo. Izuzetno, sud će, kad to pravičnost zahtijeva, odrediti i provesti ovrhu na nekretnini iz ovoga stavka ako ovršenikova obveza potječe iz izvanugovornog obveznog odnosa.

(6) Izuzetno, sporazumom vjerovnika s dužnikom moguća je ovrha nekretnina iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.“

Članak 3.

U članku 202. dodaje se stavak 14. koji glasi:

„(14) Ovaj članak primjenjuje se na sve privatne isprave, bez obzira na to kada su one potpisane.“

Članak 4.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se na sve ovršne postupke, bez obzira kada su oni pokrenuti i po kojem zakonu su pokrenuti.

(2) Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u Narodnim novinama.

V. OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Veliki udio u dugovanjima čine odvjetnički ovršni troškovi. Ovršni postupak ne zahtijeva naročiti intelektualni angažman te se radi o serijskoj proizvodnji zarade na dugovanjima građana, stoga je zbog pravičnosti i smanjenja troškova ovrhe potrebno propisati da velike pravne osobe same plaćaju odvjetničke troškove ovrha, čime će se ovršenici dodatno rasteretiti, ali će se time omogućiti i kvalitetnija naplata dugova glavnice. Pravne osobe s velikim prihodima trebale bi biti u mogućnosti samostalno pokretati ovršne postupke, a ako to nisu u mogućnosti, onda mogu unajmiti odvjetnike, ali ih u tome slučaju trebaju same i platiti. To je potrebno zbog pravičnosti i ograničavanja serijske zarade novca na dugovima, kao što to čine pojedini odvjetnički uredi, koji onda čak plaćaju jamčevinu onima koji budu zatvoreni zbog sumnje u kriminalna djela. Konkretno, nije li jedan odvjetnik platio jamčevinu iz svojih sredstava za jednog gradonačelnika? Bi li platio da nije prije toga itekako imao koristi od velike pravne osobe u vlasništvu grada i ovršnih poslova koje je radio za njih? Takve situacije koje mirišu na korupciju neće biti moguće ako se prihvati predložena dopuna.

Uz članak 2.

Predloženim izmjenama pravičnije se određuje minimalni iznos glavnice duga na temelju kojega bi se pokrenula ovrha jedine nekretnine. Ograničenje ovrhe nekretnine glavnicom duga koja nije manja od 50.000 kn svakako je optimalan iznos koji će pravičnije zaštititi nekretninu u vlasništvu dužnika.

Činjenica jest da banke u 100 000 do 200 000 kredita s promjenjivom kamatnom stopom do danas nisu ugovorile promjenjivi parametar i fiksni dio kamatne stope te je nedopustivo da se nepoštenom poslovnom subjektu koji niti nakon pravomoćne presude u kolektivnom sudskom sporu nije promijenio svoje nezakonito ponašanje, u čemu mu itekako pomažu HNB i vlast svojim nečinjenjem, dopušta da ovršuje dužnika zbog njegovih dugova koji su velikim dijelom nezakoniti.

I konačno, potrebno je spriječiti ovrhu jedine nekretnine koja nema založno pravo, osim ako bi to bilo pravično zbog vjerovnikovih prava, o čemu odlučuje sud.

Uz članak 3.

Potrebno je nedvojbeno spriječiti ovrhe cijelih primanja bez obzira na prethodne izjave o tome. Ovrhe cijelih primanja neustavne su, o čemu svjedoči i presuda Ustavnoga suda U-III/1248/2008 kojom je nedvojbeno rečeno da se ne smije ovršiti cijelo primanje, jer je to protivno članku 55. Ustava po kojemu svatko ima pravo na zaradu kojom može sebi i obitelji osigurati dostojan život, ali je protivno i članku 1. Ustava po kojemu je Republika Hrvatska socijalna država.

Uz članak 4.

Nomotehničko uređenje prijelaznih i završnih odredaba.

VI. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Troškovi postupka

Članak 14.

- (1) Troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja.
- (2) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužan je troškove postupka predumjeti u roku koji sud odredi. Sud će obustaviti ovrhu, odnosno osiguranje ako troškovi ne budu predumjereni u tom roku, a bez toga se ovrha ili osiguranje ne mogu provesti. Ako u roku ne budu predumjereni troškovi o kojima ovisi poduzimanje neke radnje o kojoj ne ovisi provedba ovrhe, ta se radnja neće provesti.
- (3) Troškove postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti prethodno predumjuje sud iz svojih sredstava.
- (4) Ovršenik, odnosno protivnik osiguranja dužni su ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.
- (5) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužni su ovršeniku, odnosno protivniku osiguranja naknaditi troškove koje su im neosnovano prouzročili.
- (6) Zahtjev za naknadu troškova podnosi se najkasnije u roku od trideset dana od dana završetka postupka.
- (7) O troškovima postupka odlučuje sud u ovršnom postupku i u tom postupku određuje, na prijedlog stranke, ovrhu radi njihova ostvarenja.
- (8) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja mogu već u ovršnom prijedlogu ili prijedlogu za osiguranje zatražiti da se, radi naplate predvidivih troškova postupka, odredi ovrha protiv ovršenika, odnosno protivnika osiguranja. Na temelju takvoga rješenja o ovrsi sud će provesti mjere kojima se u korist ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja na dijelovima imovine ovršenika, odnosno protivnika osiguranja zasnivaju prava koja osiguravaju buduće namirenje troškova postupka.
- (9) Ako ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja u ovršnom prijedlogu ili prijedlogu za osiguranje zahtijeva određivanje ovrhe za predvidive troškove, dužan je u ovršnom prijedlogu ili prijedlogu za osiguranje posebno navesti za koje nastale troškove zahtijeva naknadu i njihov ukupni obračun te za koje predvidive troškove zahtijeva određivanje ovrhe i njihov ukupni obračun.

Posebni uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini

Članak 80.b

- (1) Sud će prijedlog za ovrhu na nekretnini odbiti ako glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna, osim ako je prijedlog podnesen radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja ili tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom.

(2) Ako glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži prelazi iznos od 20.000,00 kuna, sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

(3) Pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža iz stavka 2. ovoga članka, sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:

- je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu,
- je li ovrhovoditelj učinio vjerojatnim da je ovrha na drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežnom dijelu namiri,
- služi li nekretnina za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika te ima li ovršenik drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji,
- ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga,
- je li se ovršenik izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjеровljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom određene nekretnine.

Zapljena po pristanku dužnika

Članak 202.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe. Suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke.

(2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka izdaje se u jednom primjerku, ima značenje pravnog posla iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona, a poslodavac ovršenika na temelju te isprave dužan je zaplijenjeni dio plaće isplatiti, odnosno isplaćivati ovrhovoditelju po isteku roka od šezdeset dana od dana njezina primitka.

(3) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s učincima dostave rješenja o ovrsi poslodavcu dostavlja vjerovnik, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, zapljena na temelju suglasnosti dužnika nema utjecaja na provedbu ovrhe na plaći radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja.

(5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe.

(6) Odredbe stavaka 1. i 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Za dopuštenost izjave o suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka mjerodavni su činjenično stanje i podaci iz članka 173. stavka 3. ovoga Zakona u vrijeme potvrde te izjave kod javnog bilježnika.

(8) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(9) Poslodavac će provesti ovrhu na zahtjev osobe koja u ispravi iz stavka 1. ovoga članka nije označena kao vjerovnik, odnosno protiv osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao dužnik u slučaju iz članka 32. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(10) Poslodavac će nastaviti provoditi ovrhu na zahtjev i u korist osobe koja u ispravi iz stavka 1. ovoga članka nije označena kao vjerovnik u slučaju iz članka 32. stavka 3. ovoga Zakona na način da će zastati s isplatama, a presliku isprave kojom se dokazuje da je tražbina prenesena ili da je na drugi način prešla na novog vjerovnika dostaviti prvobitnom ovrhovoditelju sukladno odredbi članka 8. ovoga Zakona.

(11) Poslodavac će provoditi ovrhu na zahtjev ovrhovoditelja protiv osobe koja u ispravi iz stavka 1. ovoga članka nije označena kao dužnik u slučaju iz članka 32. stavka 4. ovoga Zakona, na način da će u odnosu na novog ovršenika postupiti kao da mu je dostavljeno rješenje o ovrsi kojim je određena pljenidba određenog dijela plaće.

(12) Prvobitni ovrhovoditelj, odnosno novi ovršenik ovlašten je pred nadležnim sudom tražiti donošenje rješenja kojim se nalaže poslodavcu da odgodi isplatu plaće odnosno rješenje kojim će se nastavak pljenidbe i prijenosa plaće proglasiti nedopuštenim, u kojem slučaju se na odgovarajući način primjenjuje odredba članka 210. ovoga Zakona.

(13) Ako poslodavac u roku od 60 dana od dana kada mu je dostavljena isprava iz stavka 10. ili 11. ovoga članka ne zaprimi drukčiju odluku suda, nastaviti će s isplatama plaća u korist novog ovrhovoditelja.